

Reseberättelse från

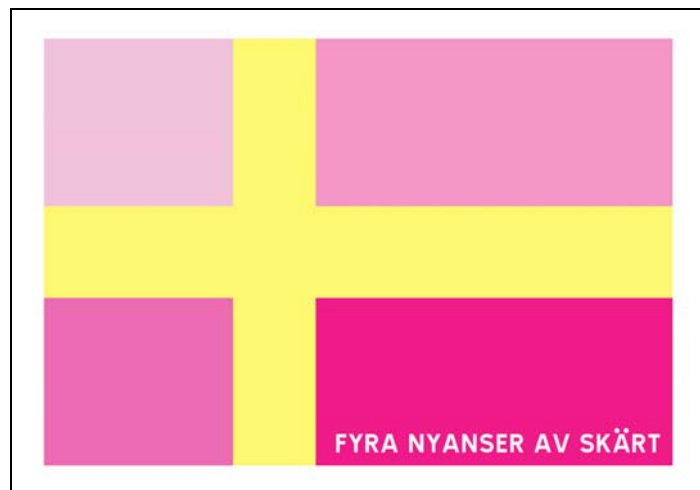
GAMLINGSTOUR 2005

Onsdagen den 29 juli – avfärd, uppkast och omväg

Äntligen var det dags! Gamlingstour 2005 var redo att starta. Förväntansfulla resenärer samlades i Musicum under eftermiddagen. Reseledningens tema för dagen var konst & kultur. I orkestersalen var det vernissage. Det som visades upp var vackra konstverk av rosa piprensare och pärlor som deltagarna hade skapat för att uttrycka sina förväntningar på touren. Dessa konstverk gjordes under tourens kick-off som skedde på SOF-lördagen tidigare på våren. Under vernissagen fick deltagarna leta reda på sina resekit som bl.a. bestod av diverse hygienprodukter, den vackra rosa tourtröjan med årets logga och vykort med valspråket ”fyra nyanser av skärt” i en smidig glassburk.

Det snygga tröjtrycket med tuttloggan.

Det snitsiga, vitsiga vykortsmotivet.

Efter vernissagen var det dags för BarenBaren att ta hand om resenärerna. BarenBarens tema för utresan var scouter. Vi delades upp i olika patruller och fick scoutmärken att sätta på rocken.

Dags för avfärd. Efter välbehövlig baruppvärmning ledd av Herr Flink så bar det iväg. Bussresan var en salig blandning av scouting och konst & kultur. Det kom ett pip av skräckblandad förtjusning från Lovisa när hon såg de fina snoppfotografierna i främre delen av bussen. När vi kom till Jönköping hoppade vår tyska vän UV på bussen. Efter att ha missat början av bussfärden försökte han komma i kapp genom att beställa 20:a på 20:a i baren! Väl nere i Helsingborg kom de sista hugade resenärerna på bussen. På färjan över sundet var det jam på båten och jammarna fick hjälp av en dragspelare från Polen. Det blev både sång och dans som sig bör. När vi kom över sundet så fattades Sölve och Mathiss som kom springandes i land. Det blev ännu mer försening då ikappdrickande inte är någon fiffig idé, vilket bl.a. resulterade i att

köra buss i cirkel och en följa-John-med-taxi-lek, samt snabbblån av rullstol. Vart tog Danmark vägen?

Torsdagen den 30 juli – första repet, första spelningen och första nattsömnen

Efter en händelserik bussnatt klev vi ur moderskeppet på torsdagens morgon för att frukostera på en rastplats vid Autobahn. Ur bussens inre trollade roddare Knulf och co-roddare Eric fram en utmärkt roddarfrukost som slukades med glupande aptit.

Nästa anhalt var Hotell Heidpark i Lüneburg, dit vi anlände ett par timmar försenade på grund av vägarbeten och bilköer. Väl framme på hotellet var det dags för gamlingstourens första och enda rep. Baletten övade i trädgården medan orkestern repade bakom lykta men inte ljud-isolerade dörrar i hotellets matsal. Den trevliga hotellpersonalen bistod benäget med servering av kaffe och pilsner. Vissa passade på att vila sin lekamen under en trappa medan andra tvingades konstatera att UV:s blårock var puts väck. Den var vid försvinnandet iklädd stora mängder kräks och en svart sopsäck.

Lagom till repet anslöt Sandra till touren under glada tillrop och även självaste skälet till att vi besökte just Lüneburg, nämligen gamlingen, komparen och Lüneburgbon OsKar! Högttryck i tubasektionen!

Efter ett par timmars välklingande rep fick vi nycklarna till hotellrummen. Med bussnatten i färskt minne var det många mörbultade själar som njöt vid den underbara åsynen av en bekväm säng med nymanglade lakan, för att inte tala om badrummet.

En stund senare körde bussen en nyduschad och väldoftande skara gamlingar till centrala Lüneburg. Solen försökte skina lite grann medan hungriga gråsare spreds över den gemytliga stadskärnan i jakten på vattenhål. Många passade även på att utföra dagens uppdrag, närmare bestämt att köpa en hemlig och inslagen present för 4 euro.

Framåt kvällskvisten återsamlades alla vid bussen för att bära grejer till ölserveringen Schröders Garten. Där hade OsKar fixat öl, middag och spelning. Men först var det dags för nästa gamlings-surpris, nämligen Eva Hülle! Om inte gamlingstouren kan komma till Tübingen så får väl Tübingen komma till gamlingstouren. Och eftersom inga Tübingenfemmor kunde delas ut fick Eva dela ut rosa och glittriga Lüneburg-ettor till alla gamlingstourresenärer.

Sedan följde mat i massor, öl på självserveringstapp och ett stilla duggregn som resulterade i gamlingstourens kanske roligaste foto på Boffe (-s kontur). När skymningen föll och trädgården började fyllas med glada tyskar (som hade fått betala 3 euro i inträde) äntrade Gråset scenen för att riva av en hejdundrande spelning. Festen fortsatte i den ljumma och fuktiga sommarnatten och vi fick njuta av ett alldeles fantastiskt soft jam innan det var dags att promenera hem.

Och medan alla andra sussade sött i sköna hotellsängar förberedde tourkommittén fredagens begivenheter ...

Fredagen den 1 juli – födelsedagskalas, begravningsprocession och barrunda

Så var det fredag och äntligen födelsedag! Vad kan väl vara bättre än att vakna till ljuvlig godmorgonmusik och bli serverad paket och tårta på sängkanten? Ingenting tyckte gråset.

Flink och Amor sken som små solar över sina nya röda solhattar med tillhörande magväska av sista snittet och Demian visade än en gång att vi blåsar är bekväma tillsammans i de mest märkliga situationer. Allt annat än bra tyckte dock de tyska turisterna som fick finväckning på köpet att vi var. Men tyskar är väl kända för att vara lite buttra på morgonkvisten ...

Lite morgonbestyr och en mumsig frukost senare samlades vi åter vid bussen för att bränna av en hejdundrande lägerbålsraket innan avfärd. Med humöret på topp tågade vi in i bussen där det dagen till ära ställdes till med födelsedagskalas i mittgången. Det bjöds plocksacks, mera tårta, parasolldrinkar och lekar i kubik. Vi fiskade fiskdamm med finfina vinster, spelade på sprithjulet, spanade avundsjukt mot hångelhörnan, fajtades i mikronduell och tävlade i trebensrace, där Lillan och Stefan "helt utan fusk" tog hem segern och äran.

Kalaset fortsatte hela vägen fram mot dagens höjdpunkt: besök på Heide park, en tivoli park i jätteformat som sträckte sig ända från Mississippi till Eiffeltornet. Vilken tur att det regnat hela förmiddagen så att parken var nästan tom och vilken tur att vi fått snygga röda modeattiraljer hela bunten så vi kunde känna igen varann! Tre timmar fylldes av karuseller, popcorn och bergochdalbanor och blöta flumrides. De hugade vågade sig ända upp i Collosos – Europas certifierat brantaste bergochdalbana, med en hisnande lutning på 61° i nerförsbacken. Huh, nästan så man kissade i byxorna garanterade Eric och Lökens flätor flög som om hon vore Pippi Långstrump. Knappt hann vi åka klart och trycka i oss en snabb lunch innan det var dags att återsamlas vid bussen. Magnus stod för pausunderhållningen med sin nyinköpta raketbomb och bjöd på bussklättringskonster. Så går det när man inte ser åt vilket håll man skjuter.

Nu blev det mera födelsedag och torsdagens hemliga uppdrag omvandlades till dagens andra födelsedagspresentutdelning. Finfina grejer at leka med och skryta om fyllde bussen. Alla var glada och nöjda, men Åsa kanske var mest nöjd med sin fina sugmäskesmaskin som glatt testades på frivilliga. Under fortsatt kalasstök for bussen vidare mot kvällens mål: att kolla in Sandras hemvist Hamburg. En snabb urpackning av bussen och installation på det (lite mindre) flotta Seemansheim och sen bar det av till Marktplatz och vinmarknaden där Eva Hulle lyckats boka in oss för spelning. Instrumenten åkte taxi, gråset promenerade och Eva fixade lika bra som vanligt.

Det blev tre bejublade spelningar för massor vinfryntliga glada tyskar och gråset var omåttligt populärt igen! I pausen mellan spelningarna fylldes hungriga magar med spelningens betalning: matkuponger som räckte till en rejäl portion bratwurst, spätzle och vin (om man inte heter Lillebror och Eric och vill ha det lite flottare ... då får man bara buljong med brödbitar).

Vår första succéspelning gjorde arrangören frikostig och vi fick vin på bricka. Stefan passade på att träna upp en ny baletthoppa som glatt hoppade in som reserv på sista spelningen och kände man att det behövdes erbjöds dop i bayersk öl av Lillebror. Det gycklades som tokigt och publiken tjöt av skratt. Knappt så vi fick packa ihop efter sista spelningen. Och det kanske vi inte borde ha gjort heller.

För det var då det hände ... det fruktansvärda. Mitt bland en grupp intet ont anande gråsare bestämmer sig sånganläggningen för en kamakaziflygtur och landar pladask på stenplattorna. Ihärdiga upplivningsförsök av närvarande doktorer inleddes, men inget kunde rädda sånganläggningen. Det blev en hastig men vacker begravningscermoni kantad av blommor, instrument, sång och mycket tårar innan begravningsprocessionen begav sig mot samlingsplatsen där intet ont anande gråsare fortsatt kvällens firande. Nyheten togs emot med blandade

känslor och när alla samlat sig blev det bråttom tillbaks till hotellet för att släppa av instrumenten och snabbpiffa sig inför kvällens barrunda.

Hamburg är stort och gråsarna spreds för vinden till Hamburgs många vattenhål. Vissa spreds mer än andra och gick fullkomligt vilse långt utanför kartan, innan de återfann sina kamrater just där taxichaffören dumpat dem och skrikit om polizeieskort eller nåt sånt. Men vad är ett äventyr som inte gör kvällen bättre, och natten artade sig till en barrunda av rang med både findrinks, fuldrinks och rosa glamdisco. Det var ett gäng nöjda och trötta gråsare som kröp till kojs på Sjömanshotellet för att drömma om en härlig födelsedag, kanske den bästa nånsin!

Lördagen den 2 juli – plus i pluskan, tältläger och beach party

Tema för dagen var glitter och glamour och dagen skulle komma att handla mycket om kropp och ytlighet. Orkestermedlemmarna ombads att beräkna bästa balansen mellan kött och alkohol för att optimera chanserna att stå som segrare i vad som skulle komma att bli århundradets tävling.

Efter en skön natt på Sjömanspalatset i Hamburg och en redig frukost i den tillika finfina matsalen begav vi oss åter iväg på äventyr i Tysklands förlovade land.

Innan vi anade det stod vi mitt på Marktplatz i Lübeck och gjorde oss redo för ännu en bejublad torgspelning. Det var nu ytterst viktigt nu att göra vårt yttersta för att spela in de pengar som den döda sånganläggningen skulle komma att kosta oss. Flink tog ut segern i förskott och gick för att förbeställa öl till alla för leverans på silverbricka direkt efter spelningen.

Gud var med oss och för första gången sedan vi lämnat Sverige sprack himlen upp och solen ville vara med. Praise the Lord! Spelningen var, ja, nog det allra bästa som vi någonsin gjort. Det tyckte i alla fall kanadensaren Mike som tryckte en massa euro i en insupen Blåshatt och köpte en skiva till på köpet. Hurra, vi fick 327 euro och 50 eurocent som tack för underhållningen och plötsligt låg vi på plus igen. Tanken slog oss att kanske ha sönder en sånganläggning till – det verkade föra med sig bra karma – men vi bestämde oss istället för att ta lunchpaus.

Detlef, Emmett och Klanette överraskades av övriga i LiThen Gråsa och fick sig en regelrätt möhippa med skumpa, ögonbindel, pinsamma frågor och sist men inte minst kanske världens långsammaste pizzor. Bra att tjejer alltid har så mycket att prata om.

Vi vinkade farväl till Lübeck och såg sedan fram emot nästa anhalt – supermarket någonstans i norra Deutschland där Mathiss äntligen kunde dra en djup suck. Phu, han skulle få handla promilledricka till det stundande bröllopet. Det gjorde vi andra också (Tua köpte en Caffe Latte to go i riktig kopp, säreget, red. anm.) och när bussen sedan rullade vidare skvalpade det både här och där. Självklart lämnade vi inte Grossmarkts parkeringsplats utan ett gatulopp à la Boffe – en nakenchock som Aftonbladet hade uttryckt det. För oss var det bara en trygghetsgaranti att allt var precis som det alltid har varit. Skönt.

Scharbeutz ligger någonstans norr om Lübeck och det var inte supersvårt att hitta dit, däremot supersvårt att hitta exakt till rätt gata. Efter många svängar var vi dock på plats och vi konstaterade att boendekvaliteten i rasande takt gått från lyxigt hotell till sjömanshotell till ... stora vita tält. Vi befann oss på Jugendherberge Scharbeutz-Strandallee och förutom att det är omöjligt att uttala var det en massa ungdomar där och vi fick snällt lova att ta det mycket lugnt med sponken.

Det badades och åts glass och kissades och gick promenader och så samlades vi slutligen på gräsmattan intill den stängda kiosken för den traditionella champagneprovnigen. Tjoho, inte ett öga var torrt och inte någon strupe heller för den delen när Flink och Eric med bravur berättade både sanningar och osanningar om bubblets förföriska dryck i allehanda färger. Demian portionerade ut jordgubbar som sig bör. Redan här kunde man märka vart det skulle barka hän för en viss Lillebror.

Kvällens höjdpunkt var självklart Mr Wet T-Shirt och IronWoman. När Boffe och Sölve lekt färdigt med att kasta minibaguetter över den stängda kioskens tak, flyttades fokus till de modiga tävlande i Mr Wet T-Shirt. En jury bestående av Klanette, Lilla Anna, Kalajsa, AnnaPanna och Detleff både besprutade och dömde snyggingarna som gick cat walk till läcker musik. Paul Sonett stod som solklar vinnare med motiveringen ”i särklass sexigast svansföring och bäst kroppsbehåring”.

Världspremiären för IronWoman hölls just denna kväll med momenten *Bär Arvid, Gå skott-kärra med Larry, Snusa lössnus*. Det var nagelbitarstämning när Bina, Detleff, Kalajsa, Emmett och AnnaPanna slogs om trofén ... Detleff var länge nära men föll på mållinjen. Grattis Emmett som slutligen kammade hem storvinsten. Ungefär vid den här tiden hade Lillebror i smyg börjat att bjuda in VIP-personer till sin enmansshow bakom den stängda kiosken.

Alla grillkvällar måste ha sång kring lägerelden, så även denna. Aldrig hade vi väl kunnat tro att det faktiskt skulle sjungas och sittas och spelas så. Sånghäftet sjöngs flera gånger om, elden slocknade och vi var sååååå lyckliga. Lillebror var också lycklig, för nu hade de allra flesta fått nys om vad han kunde – och det var inte att bajsas upp och ner som Yonny miss-tänkte.

Så sänkte sig mörkret över den vita tältbyn och gamla och trötta blåsare kröp till kojs. Det var ju en dag i morgon också så visst var det dags att börja tänka på refrängen.

Söndagen den 3 juli – hemväg, bussfärd och avsked

Tidigt på morgonen vaknade vi tidigt i tälten och packade ihop. På bussen fick de som behövde lite frukt och yoghurt i väntan på färjefrukost. När vi kom på färjan mellan Puttgarten och Rødby bjöds det på frukost med inspelade pengar. Yonny spenderade hela överfarten tillsammans med en road kassör med att räkna och betala med euromynt.

På hemfärden så hade Danmark kommit tillbaka och när vi åkte genom det mystiska landet löstes ett melodikryss lett av fru Svensson och Lilla Anna. Väl tillbaka i Sverige spenderade vi en härlig pizzalunch i solen på Helsingborgs riviera. Men överraskningarna tar ju aldrig slut förrän man är riktigt hemma. Någonstans i Småland fick vi bl.a. se Magnus Nilssons berömda trick, en hel grapefrukt i munnen. Mycket imponerande.

Ingen tour är komplett utan ett riktigt krysst. Vägleda av Hora krysstade vi oss igenom hela touren med hjälp av verbala och musikaliska ledtrådar. I bussen hann vi även med medalj-utdelning. Årets tourmedaljer var rosa och fluffiga och hade tuttlogga.

Väl hemma vid Musicum så märktes för första gången att vi var på gråstour då det spelades en mycket trött Tiger, men ändå med rafflande solon, bl.a. av baletten.

Och den lyckliga skaran som fick uppleva fem dagars rosa rus i buss ...

... bestod av Fru Svensson, Ponk, Löken, Emma, Harry, Sophie, Eric, Stefan, Lillan, Joanna, Hällena, Lillebror, Anna Östkraft, Åsa, Ylva, Klanette, Malkolm, Amor, Sabina, Grdr, Flink, Mathiss, Sandra, Lilla Anna, Båman, Kajsa, Fisk, Drövel, Sonett, Sölve, Hora, Demian, Larry, Pråke, Detleff, Arvid, UV, Tua, Knulf, Bodahl, Boffe, Steimer, Länger, Tvålsson, Laban och Magnus Nilsson. Touren gästades av OsKar och Eva Hülle.